

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۱/۱۹

شیر محمد امینی ستانکزی

هغه څه چې مور یې په لټه کې یو؛ خوموندلای یې نشو!؟

افغانان د څه باندې څلویښتو کالونو د هغه څه په لټه کې دي، چې تر نن ورځ یې د موندلو درک یې پیدانه کړل، ځانونه یې ستړي کړل، نارې یې ووهلې او تر دمگرې نارې وهې، خو نه یې چا غږ واوریدل او نه څوک شته چې د دې مظلوم ملت په غم کې واوسي.

هیوادوال د دو لومو په منځ کې بند پاتې شوي، چې که چیرته له یوې لومې خلاصی پیداکړي، نو دویمه لومه دهغوی په پښو نښلې، دا هغه لومې دي، چې دواړه سره په تضاد کې واقع شوي، یوه یې داسې ځانگړنه لري، چې کله په هغه کې دسړي پښه بنده پاتې شي، نو دنیکبختي او بريالیتوب سبب د دوی په برخه کېږي او که په بله لومه کې سړي ونښت؛ د ژوند ټولې نیکبختي او کامیابي له منځه وړي، تل به په ویره کې ځان احساسوي.

د افغان غیرتي ولس او میشت قومونه په دې ۴۰ کالونو کې د هغه لومې چې افغانان یې تل ربرولي او خورولي دي، د دې لامل پیدا نشو کړای، چې څنگه له ددبختي لومې نه خلاصون پیداکړي، څنگه نور د دې لومې په وړاندې هغه لومه ته لاره هواره کړي، چې نور دافغان ولس د خوشحالی ژوند یې په نصیب شي، یوبل سره په خلاصه غیره او دورورگلوې په فضا کې ژوند وکړي.

دلته د سولې او جگړې هغه دوه متضادي کلمې یادونه کوو، چې مور افغان ولس د دغو دو کلیمو سره دومره زیاته اشنایي لرو، چې هره گړۍ پخپله او یا د نورو خلکو له خولې څخه اورو.

په لومړي کې جگړه یاده ؤ، بیا د سولې نارې وهو، بڼه وینو چې ولس د تباهي په لور روان دی، څوک نشته چې د دوی غمخوري شي، دوی ته د حل لارې او چارې ولټوي او د نیکمرغی ژوند زمونږ د افغانانو په برخه کېږي، خو د افسوس ځای دی، چې نن ددبختی په لومه کې راگیر شوي یو، دا د هغو غلیمانو او د هیواد د خاورې تباہ کوونکي دښمنانو دسیسې او زمونږ د وطن د ویجاړولو د پروژو طراحانو او ډیزاینرانو پلانونه دي، چې تر نن ورځې د دغو بې غیرتو او بې ننگو په اسارت کې زمونږ هیواد بند پاتې دی.

څنگه کولای شو، چې د دغې لوبې څخه چې پرمور له بهره پلان شوي، د خلاصون لار ومومو او خپلو اهدافو ته، چې د سولې نارې وهو او د سولې کیلی پیداکړو. ترڅو پخپلو کې یو داسې یووالي رامنځته شي، چې نور بهرني او گاونډي هیوادونه پر مور لورې چورې ونکړي او یوبل سره مومات نکړي.

دولت ته لازم گنو چې په د ننه د حکومت په نظام کې مفسد او د بهرنیو هیوادونو اجینتان لیرې کړي، ترڅو د حکومت منځي رازونه په ډاگه نشي .

اداري فساد هم د دې لامل کېږي، چې په هیواد کې نا امنی ورځي تربلې زیاتېږي؛ خو که د اداري فساد ریښې د هغو لوړ پوړو چارواکي په فساد ککړ وي، نو د دولت ټیټ رتبه وو مامورینو ته هم سرایت کوي، چې هر یو بیا د قانون ترسیوري لاندې قانون ماتوونکي وي، پروا د کار هم نه کوي او همدارنگه خپلسري کارونه هم د دوی څخه سر وهي. د دولت له نوم نه ناوره گټه پورته کوي، چې کیدای شي همدوی د سروکونو په سر لوټماریو ته هم لاس ورته کړي او بیا په ډلو او باند باندې ویشل کېږي، چې وروسته بیا د حکومت زور هم پر نشي برکیدی.

نن ورځ ټول افغانان د جنگ پر ضد نارې کوي، وايي چې ورک دی شي جنگونه، مړه دوي جنگونه او داسې ورته نور شعارونه ورکوي او د سولې او امنیت غوښتنه له حکومتې چارواکوڅخه کوي.

خو د دولت سره هم داسې لازم تدابیر نشته چې سوله په هیواد کې ډاډمنه کړي او یا هغه هیوادونه چې په افغانستان کې د جنگ او جگړو لاس لري، غاښ ماتوونکی ځواب ورکړي او یا دا چې د دوی د لاس و هڼو او جگړو مخه ونیسي .

دولت هم تش دسولې شورا په نوم ریاست جوړکړی، نو دسولې ریاست ته څه اړتیا بریښي ولې د جنگ یو لوی ریاست باید په هیواد کې جوړ وي، ځکه چې دې ریاست دومره کولای شول، چې د هیواد څخه د فاع وکړی، د

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکې په خیر و لولئ

هيواد د خاورې دښمنان پر شاه وتمبوي. اوس بايد دولت ولس ته د سولې شورا رياست د سولې راوستو او لاسته راوړنو ارقام په گوته كړي .

خو يواځې دولت د سولې په راوستو او ټينگولو كې اړ و نه بولو؛ دلته ولس هم بايد دولت سره همكار پاتې شي، ولس بايد خپلې غوښتنې دخپل ريښتيني استازي په ټاكلو كې ترلاسه او داستازي په غوراوي كې له پوهې كار واخلي، تر څو استازي دولس غږ تر لور پورې چارواكو پورې ورسوي.

اوس مهال افغانان سولې پسې لالهانده گرځي، ولي دسولې كيلى له حكومت څخه ورکه او په لټه كې يې افغان ولس دي . دافغان ملت واويلاوي نن چاته ورسو، كوم هيواد به نن دافغانانو د مات شوي لاس؛ لاسنيوى وكړي، دريمگري په صفت دافغانستان په اوسني حالاتو د راز پرده پورته او حقيقت ووايي.

دهغو هيوادونو مخنيوى وكړي، چې نن د افغانستان په ويجاړولو كې لاس لري اودسولې په لاره كې سترخند يې رامنځ ته كړى دى او كوي يې.

نه؛ هيڅكله به داسې هيوادپيدان شي، چې دافغان مظلوم ولس غږ واوري او په غم كې سره غمرازي وكړي. ددې لپاره بايد افغان ميرنى ملت په خپلو كې سره كښيني، دقدرت دلاسته راوړو په فكر كې نه؛ بلكې دهيواد ميشته قومونود يوموتي كيدوپلان جوړ او ټول سره په يوگردي ميزراتول او دبهرنيو هيوادونودسياسي او پلانونه شنډ كړو او نوربياهغه وخت افغانان دسولې څښتنان كيږي، چې كلونه - كلونه دسولې په لاره كې ستري مبارزې كړي او ځانونه يې قرباني كړي دي .

په هيوادكې دتل پاتې او دادمني سولې په هيله!